

2024/1712

24.6.2024

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1712

ze dne 13. června 2024,

kteřou se mění směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Obchodování s lidmi je závažný trestný čin, který je často páčán v rámci organizované trestné činnosti, představuje hrubé porušení základních práv a je výslovně zakázáno Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Prevence obchodování s lidmi, boj proti němu a podpora obětí obchodování s lidmi bez ohledu na jejich zemi původu zůstává pro Unii a členské státy prioritou.
- (2) Obchodování s lidmi má různé základní příčiny. Mezi hlavní faktory přispívající k tomu, že jsou osoby, zejména ženy, děti a příslušníci marginalizovaných skupin, ohrožené obchodováním s lidmi patří chudoba, konflikty, nerovnost, genderově podmíněné násilí, absence reálných pracovních příležitostí nebo sociální podpory, humanitární krize, stav bez státní příslušnosti a diskriminace.
- (3) Hlavním právním nástrojem Unie, pokud jde o prevenci obchodování s lidmi, boj proti němu a ochranu obětí této trestné činnosti, je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ⁽³⁾. Uvedená směrnice představuje komplexní rámec pro boj proti obchodování s lidmi stanovením minimálních pravidel, pokud jde o definici trestných činů a sankcí. Obsahuje rovněž společná ustanovení k posílení prevence obchodování s lidmi, pomoci poskytované obětem, jakož i jejich ochrany, se zohledněním genderu, zdravotního postižení a specifických potřeb dětí a využívá přístup zaměřený na oběti.
- (4) Obchodování s lidmi se může stát ještě závažnějším problémem, pokud se k němu přidá diskriminace na základě pohlaví v kombinaci s diskriminací na základě jiných důvodů zakázaných právními předpisy Unie. Členské státy by proto měly věnovat náležitou pozornost obětem, které se potýkají s kombinací více typů diskriminace a s tím související větší zranitelností, tím, že stanoví pro případy kombinace více typů diskriminace konkrétní opatření. Zvláštní pozornost by měla být věnována diskriminaci na základě rasy a etnického původu.
- (5) Ve svém sdělení ze dne 14. dubna 2021 o strategii EU pro boj proti obchodování s lidmi 2021–2025 Komise stanovila politickou reakci, kterou přijala multidisciplinární a komplexní přístup od prevence obchodování s lidmi přes ochranu obětí až po stíhání a odsouzení obchodníků s lidmi. Toto sdělení zahrnuje řadu opatření, která mají být provedena s výrazným zapojením organizací občanské společnosti. K řešení vyvíjejících se trendů v oblasti obchodování s lidmi, jakož i nedostatků zjištěných Komisí a k dalšímu zintenzivnění úsilí v boji proti této trestné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 29.6.2023, s. 108.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2024.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV, (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

činnosti je nicméně nezbytné změnit směrnici 2011/36/EU. Zjištěné nedostatky v oblasti trestněprávní reakce, které vyžadují úpravu právního rámce, se vztahují k trestným činům souvisejícím s obchodováním s lidmi spáchaným v zájmu právnických osob, k systému shromažďování údajů, spolupráci a koordinaci na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, k vnitrostátním systémům zaměřeným na včasné odhalování a identifikování obětí obchodování s lidmi a specializované pomoci a podpoře těmto obětem.

- (6) Mezi trestné činy týkající se obchodování s lidmi, jak jsou definovány ve směrnici 2011/36/EU, již může spadat zneužívání náhradního mateřství, nuceného sňatku nebo nezákonného osvojení, pokud jsou splněna všechna kritéria zakládající dané trestné činy. Vzhledem k závažnosti těchto praktik a v zájmu řešení neustálého nárůstu počtu a závažnosti trestných činů týkajících se obchodování s lidmi, páchaných za účelem jiným, než je sexuální nebo pracovní vykořisťování, by však mělo být do uvedené směrnice mezi formy vykořisťování zahrnuto i zneužívání náhradního mateřství, nuceného sňatku nebo nezákonného osvojení, naplňují-li znaky skutkové podstaty obchodování s lidmi, včetně kritéria týkajícího se prostředků. Pokud jde konkrétněji o obchodování s lidmi za účelem zneužívání náhradního mateřství, tato směrnice zaměřuje postih na ty, kdo ženy nutí nebo podvodem přimějí k tomu, aby se staly náhradními matkami. Změnami směrnice 2011/36/EU provedenými touto směrnicí nejsou dotčeny definice manželství, osvojení, nuceného sňatku a nezákonného osvojení ani definice trestných činů s nimi souvisejících, s výjimkou obchodování s lidmi, jsou-li stanoveny ve vnitrostátním nebo mezinárodním právu. Těmito pravidly nejsou dotčena ani vnitrostátní pravidla týkající se náhradního mateřství, a to včetně trestního práva a rodinného práva.
- (7) Děti umístěné do institucionálních zařízení včetně zařízení uzavřeného typu jsou skupinou, která je vůči obchodování s lidmi obzvláště zranitelná. Obětí obchodování s lidmi se mohou stát během procesu umístování do těchto zařízení, během svého pobytu v těchto zařízeních i poté.
- (8) Stále větší počet trestných činů týkajících se obchodování s lidmi je páchán nebo usnadňován prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií. Obchodníci s lidmi často využívají internet a sociální média mimo jiné k najímání, inzerování nebo vykořisťování obětí, k vykonávání kontroly nad nimi a k organizování jejich přepravy. Internet a sociální média se také používají k distribuci materiálů využívaných k vykořisťování. Informační technologie také brání odhalení trestné činnosti a identifikaci obětí a pachatelů.
- (9) Stávající právní rámec směrnice 2011/36/EU již v rámci definice obchodování s lidmi zahrnuje trestné činy spáchané za použití informačních a komunikačních technologií, například při najímání a vykořisťování obětí, organizování jejich přepravy a ubytování, nabízení obětí prostřednictvím inzerce na internetu a oslovování potenciálních klientů, kontrole obětí a komunikaci mezi pachateli, včetně všech souvisejících finančních transakcí. Aby bylo možné se na tento modus operandi obchodníků s lidmi zaměřit, musí donucovací orgány zlepšit své digitální schopnosti a odborné znalosti a reflektovat technologický vývoj. Členské státy se dále vybízejí, aby zvážily využití preventivních opatření, zejména těch, jejichž cílem je omezit poptávku, zaměřených na problematiku zneužívání online služeb za účelem obchodování s lidmi.
- (10) Výše sankcí za obchodování s lidmi by navíc měla odrážet vyšší míru zavrženosti vůči závažnějšímu jednání a jeho škodlivějšímu a dlouhodobějšímu dopadu na oběti. Patří sem i katalyzující účinek šíření obsahu souvisejícího s vykořisťováním, a to i včetně šíření v uzavřených skupinách přístupných omezenému počtu účastníků. Je proto nezbytné vymezit přitěžující okolnost týkající se šíření obrazového filmového nebo podobného materiálu sexuální povahy, který se týká oběti, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby soudci a soudy měli při vyměřování trestů pro pachatele trestných činů možnost vzít v úvahu přitěžující okolnosti uvedené v této směrnici, třebaže nemají povinnost trest zpřísnit. Zůstává na uvážení soudce nebo soudu, zda s ohledem na všechny skutečnosti daného případu vzhledem ke konkrétním přitěžujícím okolnostem trest zpřísní. Členské státy by neměly být povinny stanovit přitěžující okolnosti v případě, že vnitrostátní právo stanoví šíření obrazového, filmového nebo podobného materiálů sexuální povahy zachycujícího oběť prostřednictvím informačních a komunikačních technologií jako samostatný trestný čin, což může vést k přísnějším sankcím uloženým podle vnitrostátního práva.

- (12) Za účelem posílení reakce trestního soudnictví na trestné činy týkající se obchodování s lidmi spáchané ve prospěch právnických osob a odrazování od páchaní těchto trestných činů by měl být vyjasněn režim sankcí vůči právnickým osobám a uveden do souladu s dalšími trestněprávními nástroji Unie. Podle směrnic Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU⁽⁴⁾, 2014/24/EU⁽⁵⁾ a 2014/25/EU⁽⁶⁾ je pravomocně odsuzující rozsudek za dětskou práci a jiné formy obchodování s lidmi důvodem pro vyloučení z účasti v zadávacím řízení nebo koncesním řízení. Členské státy se rovněž mohou rozhodnout, že mezi trestněprávní nebo jiné sankce nebo opatření jiné povahy, která lze uložit právnickým osobám, zahrnou vyloučení těchto právnických osob z účasti v nabídkových nebo koncesních řízeních, aby se toto vyloučení vztahovalo i na zakázky a koncese, které nedosahují prahových hodnot stanovených v příslušných směrniciích.
- (13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2024/1260⁽⁷⁾ stanoví minimální pravidla pro zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v trestních věcech a vztahuje se na trestné činy, na něž se vztahuje směrnice 2011/36/EU. Ustanovení směrnice 2011/36/EU o zajišťování a konfiskaci jsou proto zastaralá a měla by být zrušena.
- (14) Směrnice 2011/36/EU stanoví možnost nezhájit trestní stíhání obětí obchodování s lidmi a neukládat jim sankce za jejich účast na trestné činnosti, kterou byly přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byly oběťmi obchodování s lidmi. Je vhodné rozšířit oblast působnosti příslušného ustanovení na veškeré protiprávní jednání, které byly oběťmi přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byli oběťmi obchodování s lidmi, jako jsou přestupky související s prostitucí, žebráním, bezdůvodným se zdržováním na určitém místě nebo nehlášenou prací, nebo na jiné činy, které nejsou trestněprávní povahy, ale v souladu s vnitrostátním právem podléhají správním nebo peněžitým sankcím, s cílem dále povzbuzovat oběti obchodování s lidmi, aby trestnou činnost oznámily nebo aby požádaly o podporu a pomoc, a ujistit je, že mohou být zproštěny odpovědnosti.
- (15) S cílem posílit schopnost jednotlivých států odhalovat a identifikovat oběti co nejdříve a odkázat je na vhodné služby ochrany, pomoci a podpory je nezbytné zavést v členských státech prostřednictvím právních a správních předpisů jeden nebo více referenčních mechanismů. Zásadními opatřeními pro posílení přeshraniční spolupráce jsou zřízení formálních referenčních mechanismů a jmenování národního kontaktního místa pro přeshraniční zprostředkování služeb obětem. Referenční mechanismus by měl být transparentním, přístupným a harmonizovaným rámcem usnadňujícím včasné odhalování, identifikaci a podporu obětí obchodování s lidmi a pomoc těmto obětem, jakož i rámcem umožňujícím nasměrovat je k odpovědným vnitrostátním organizacím a subjektům. Tento rámec by měl určit zúčastněné příslušné orgány, organizace občanské společnosti a další zúčastněné strany a stanovit jejich příslušné povinnosti, včetně postupů a způsobů komunikace. Tyto referenční mechanismy mohou mít podobu souboru zavedených postupů, pokynů, ujednání o spolupráci nebo protokolů. Referenční mechanismus by se měl vztahovat na všechny oběti a na všechny formy trestné činnosti obchodování s lidmi s přihlédnutím k individuální zranitelnosti obětí. Členské státy se vybízejí, aby zavedly jediný referenční mechanismus, pokud to organizace veřejné správy umožňuje. Kontaktní místo by mělo sloužit jako kontaktní bod pro přeshraniční zprostředkování služeb obětem ve vztazích mezi orgány nebo institucemi odpovědnými za přeshraniční podporu obětí v různých členských státech, nikoli však jako kontaktní místo pro oběti samotné. Kontaktní místa mohou být vytvořena na základě stávajících mechanismů nebo správních struktur a nebudou muset nahrazovat vnitrostátní mechanismy pro podávání stížností nebo horké linky.
- (16) V zájmu zlepšení pomoci a podpory obětem obchodování s lidmi by členské státy měly zajistit, aby oběti měly přístup k přístřeší a bezpečnému ubytování, které by vyhovovaly konkrétním potřebám obětí obchodování s lidmi. V zájmu posílení bezpečnosti předpokládaných nebo identifikovaných obětí se členské státy vybízejí, aby od pracovníků přicházejících v azylových zařízeních do styku s oběťmi obchodování s lidmi vyžadovaly, aby v rejstříku trestů neměli záznam o trestné činnosti týkající se obchodování s lidmi nebo o jiných trestných činech, které vyvolávají vážné pochybnosti ohledně toho, zda jsou tyto osoby schopné převzít úlohu odpovědnosti ve vztahu k obětem.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2024/1260 ze dne 24. dubna 2024 o vymáhání a konfiskaci majetku (Úř. věst. L, 2024/1260, 2.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj>).

- (17) Zvýšenému riziku, že se stanou oběťmi obchodování s lidmi, jsou vystaveny osoby se zdravotním postižením, zejména ženy a děti. Členské státy by měly při poskytování podpůrných opatření obětem obchodování, které mají zdravotní postižení, zohlednit jejich specifické potřeby.
- (18) Členské státy by rovněž měly zajistit, aby obětem byla poskytnuta pomoc bez ohledu na to, jakou mají tyto osoby státní příslušnost nebo zda se jedná o osoby bez státní příslušnosti, bez ohledu na jejich státní občanství, místo pobytu nebo pobytový status a na formu jejich vykořisťování. Tato pomoc by měla být zaměřena na jejich plné opětovné začlenění do společnosti, což může zahrnovat přístup ke vzdělávání a odborné přípravě a přístup na trh práce v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jakož i návrat k nezávislému životu.
- (19) Členské státy by měly v průběhu azylového řízení zohledňovat zvláštní zranitelnost obětí obchodování s lidmi, které mohou potřebovat mezinárodní ochranu, v příslušných případech i prostřednictvím zvláštních procesních záruk v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348⁽⁸⁾ a zvláštních potřeby při přijetí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346⁽⁹⁾.
- (20) Aby se zabránilo opětovnému obchodování s oběťmi v rámci Unie, je důležité, aby při přemísťování obětí podle nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2024/1351⁽¹⁰⁾ členské státy oběti nepřemístily do některého členského státu, pokud existují závažné důvody se domnívat, že by tyto oběti z důvodu přemístění do daného členského státu byly vystaveny skutečnému riziku porušování jejich základních práv, které zahrnuje nelidské či ponižující zacházení ve smyslu článku 4 Listiny.
- (21) Oběti obchodování s lidmi mají právo požádat o mezinárodní ochranu nebo o rovnocenný vnitrostátní status. V případě potřeby mohou rovněž obdržet povolení k pobytu podle směrnice Rady 2004/81/ES⁽¹¹⁾. Členské státy by proto měly zajistit, aby se tyto dva příslušné postupy doplňovaly a vzájemně se nevylučovaly.
- (22) Větší riziko, že se stanou oběťmi obchodování s lidmi, hrozí osobám bez státní příslušnosti. Při uplatňování této směrnice je důležité věnovat této zranitelné skupině zvláštní pozornost.
- (23) Děti jsou považovány za jednu z nejzranitelnějších skupin, na něž se organizované zločinecké skupiny zapojené do obchodování s lidmi zaměřují. Tyto zločinecké skupiny často vykořisťují děti tím, že je najímají a později využívají k páčání trestné činnosti. Členské státy by měly podporovat nebo nabízet pravidelnou a specializovanou odbornou přípravu odborníkům, u nichž je pravděpodobné, že mohou přijít s těmito dětmi do styku, aby byli schopni je jako oběti odhalit a identifikovat.
- (24) Jakékoli opatření omezující svobodu dětí za účelem jejich ochrany před obchodováním s lidmi by mělo být uplatňováno pouze v nezbytně nutné míře a mělo by být přiměřené a odpovídající cíli ochrany příslušného dítěte.
- (25) Za účelem snazšího vyplácení odškodnění obětem mohou členské státy zřídit vnitrostátní fond pro oběti nebo podobné nástroje, které mohou zahrnovat právní předpisy zajišťující odškodnění obětí obchodování s lidmi.
- (26) V zájmu vytvoření ucelené politické reakce usilující o zamezení poptávky, která podporuje obchodování s lidmi a v zájmu dalšího posílení a harmonizace úsilí trestního soudnictví o snížení poptávky ve všech členských státech je důležité kriminalizovat využívání služeb v případech, kdy je za účelem poskytování daných služeb obětí zneužívána a osoba, která dané služby využívá, si je vědoma toho, že osoba poskytující danou službu je obětí některého z trestných činů obchodování s lidmi. Zařazení tohoto jednání mezi trestné činy je součástí komplexního přístupu

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanovují normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřacované znění) (Úř. věst. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 and zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽¹¹⁾ Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 19).

usilujícího o snižování poptávky, jehož cílem je odstranit vysokou úroveň poptávky, která podněcuje všechny formy vykořisťování. Tato kriminalizace by se měla zaměřovat pouze na využívání služeb poskytovaných v rámci vykořisťování, na které se vztahuje trestný čin obchodování s lidmi. O trestný čin by se proto nemělo jednat v případě zákazníků, kteří nakupují výrobky vyrobené za pracovních podmínek zahrnujících vykořisťování, neboť nejsou uživateli služby. Tato směrnice stanoví v tomto ohledu minimální právní rámec a členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější trestně-právní ustanovení. Ve vnitrostátním právu mohou členské státy kriminalizovat nákup sexuálních služeb. Touto směrnicí není dotčen způsob, jakým členské státy přistupují k prostituci ve svém vnitrostátním právu.

- (27) Tato směrnice kriminalizuje využívání služby poskytované obětí obchodování s lidmi v případě, využívá-li uživatel tuto službu s vědomím, že osoba poskytující službu je obětí. Pojem „vědomí“ by se měl vykládat v souladu s vnitrostátním právem. Při posuzování toho, zda uživatel věděl, že daná osoba je obětí obchodování s lidmi, a aniž je dotčena nezávislost soudnictví, by měly být v jednotlivých případech zohledněny konkrétní okolnosti daného případu. Toto vědomí může být vyvozeno z objektivních skutkových okolností. Uvedené okolnosti se mohou týkat mimo jiné samotných obětí, podmínek, za nichž musely oběti služby poskytovat, a konkrétních skutečností, které by mohly být považovány za známky toho, že obchodník s lidmi má tyto oběti pod kontrolou. Pokud jde o okolnosti týkající se obětí samotných, lze vzít v úvahu nedostatečnou znalost jazyka dané země nebo regionálního jazyka, zjevné známky psychické nebo fyzické újmy či strachu nebo neznalost měst či míst, kde se tyto osoby nacházejí nebo nacházely. Pokud jde o okolnosti týkající se podmínek, za kterých jsou služby poskytovány, lze zohlednit životní úroveň a pracovní podmínky poskytovatele služby, jakož i stav prostor, v nichž byla daná služba poskytována. Známkami toho, že obchodník s lidmi má oběti pod kontrolou, mohou být skutečnosti, které svědčí o tom, že poskytovatelé služeb zjevně podléhají vnější kontrole, jejich svoboda pohybu je omezena nebo skutečnost, že poskytovatelé služeb u sebe nemají svůj vnitrostátní průkaz totožnosti nebo cestovní pas.
- (28) Opatření v oblasti prevence a snižování poptávky by měla být cílená a diferencovaná a jejich cílem by mělo být účinně se zaměřovat na specifika různých forem obchodování s lidmi. Je důležité, aby členské státy v zájmu dosažení cíle, jímž je odrazování a snižování poptávky, která obchodování s lidmi podněcuje, zvážily přijetí i dalších vhodných opatření zaměřených na potenciální a současné uživatele, jako je například nabídka realizace speciálně navržených osvětových kampaní.
- (29) Za účelem zajištění účinného provádění vnitrostátních předpisů týkajících se nezahájení trestního stíhání nebo neukládání sankcí by měly členské státy v rámci odborné přípravy zvyšovat informovanost státních zástupců a donucovacích orgánů, u nichž je pravděpodobné, že přijdou do styku s oběťmi nebo potenciálními oběťmi obchodování s lidmi.
- (30) V zájmu posílení vnitrostátních politických reakcí je nezbytné ustanovit národní koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi nebo rovnocenné mechanismy, přičemž členské státy by měly mít možnost zřídit nezávislé subjekty. Rozhodování o tom, které subjekty mají být určeny nebo zřízeny jako národní koordinátoři pro boj proti obchodování s lidmi nebo jako rovnocenné mechanismy nebo nezávislé subjekty, bez ohledu na jejich název, spadá v souladu se zásadou procesní autonomie členských států do pravomoci členských států, za předpokladu, že tyto subjekty mají nezbytné pravomoci k plnění úkolů stanovených touto směrnicí.
- (31) Zásadní význam pro zajištění úplného pochopení rozsahu obchodování s lidmi v rámci Unie má shromažďování přesných, ucelených a anonymizovaných údajů a včasné zveřejňování shromážděných údajů a statistik. Zavedení požadavku, aby členské státy každoročně shromažďovaly statistické údaje o obchodování s lidmi a podávaly o nich harmonizovaným způsobem zprávy Komisi, je významný krok k lepšímu obecnému pochopení tohoto jevu a k zajištění přijetí politik a strategií založených na údajích.
- (32) Za účelem podpory svých vnitrostátních politik by členské státy měly rovněž vypracovat národní akční plány boje proti obchodování s lidmi.
- (33) Pokud jde o děti, členské státy se vybízejí, aby v rámci vnitrostátních systémů ochrany dětí zajistily vypracování konkrétních plánů prevence obchodování s lidmi, které se budou vztahovat rovněž na děti umístěné do institucionálních zařízení včetně zařízení uzavřeného typu.

- (34) Jelikož cílů této směrnice, tedy prevence obchodování s lidmi a boje proti němu a ochrany obětí této trestné činnosti, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinku, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (35) Tato směrnice respektuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině, zejména dodržování a ochranu lidské důstojnosti, zákaz otroctví, nucené práce a obchodování s lidmi, právo na fyzickou a duševní nedotknutelnost lidské osobnosti, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, právo na svobodu a bezpečnost, ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, rovnost žen a mužů, práva dítěte, práva osob se zdravotním postižením a zákaz dětské práce, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a sankcí. Cílem této směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv a zásad, které mají být odpovídajícím způsobem prováděny.
- (36) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko dopisem ze dne 20. dubna 2023 své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (37) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (38) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (39) Směrnice 2011/36/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2011/36/EU

Směrnice 2011/36/EU se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Využívání zahrnuje přinejmenším zneužívání prostitute jiných osob nebo jiné formy pohlavního vykořisťování, nucenou práci či služby, včetně žebrání, otroctví či praktiky podobné otroctví, nevolnictví nebo využívání jiných osob k trestné činnosti či odebrání lidských orgánů, nebo zneužívání náhradního mateřství, nuceného sňatku nebo nezákonného osvojení.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pokud se jednání uvedené v odstavci 1 týká dítěte, je trestným činem obchodování s lidmi i tehdy, nebylo-li použito žádného ze způsobů uvedených v odstavci 1. Tento odstavec se nevztahuje na zneužívání náhradního mateřství podle odstavce 3, ledaže je náhradní matka dítětem.“

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2) Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) byl spáchán za užití hrubého násilí nebo jím byla oběti způsobena zvláště závažná újma, včetně fyzické nebo psychické újmy.“;

b) odstavec 3 s nahrazuje tímto:

„3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby za přitěžující okolnosti, v případě, že se týkají trestného činu uvedeného v článku 2, byly v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva považovány:

a) skutečnost, že trestný čin spáchali veřejní činitelé při výkonu svých povinností;

b) skutečnost, že pachatel přispěl nebo spáchal, prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, šíření obrazového, filmového nebo podobného materiálu sexuální povahy týkajícího se oběti.“

3) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návěť nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za trestné činy uvedené v článku 2, článku 3 a v čl. 18a odst. 1 spáchané v jejich prospěch osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu dané právnické osoby, která v rámci této právnické osoby působí ve vedoucím postavení na základě:“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Členské státy rovněž zajistí, aby právnickou osobu bylo možno činit odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v článku 2, článku 3 a v čl. 18a odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachateli, návodci či pomocníky trestných činů uvedených v článku 2, článku 3 a v čl. 18a odst. 1.“;

4) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Sankce vůči právnickým osobám

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnickým osobám odpovědným podle čl. 5 odstavců 1 nebo 2 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní nebo jiné sankce či opatření.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby sankce či opatření ukládané právnickým osobám shledaným odpovědnými podle čl. 5 odstavců 1 nebo 2 za trestné činy uvedené v článku 2, článku 3 a čl. 18a odst. 1 zahrnovaly pokuty trestní nebo jiné povahy a mohly zahrnovat další trestní nebo jiné sankce či opatření, například:

a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;

b) zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně veřejných zakázek, grantů a koncesí a licencí;

c) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;

d) odejmutí povolení a oprávnění k výkonu činností, které vedly ke spáchání trestného činu;

e) uložení soudního dohledu;

- f) zrušení rozhodnutím soudu;
 - g) uzavření provozoven užitých ke spáchání trestného činu;
 - h) existuje-li na tom veřejný zájem, zveřejnění celého soudního rozhodnutí nebo jeho části, které se týká spáchaného trestného činu a uložených sankcí nebo opatření, aniž jsou dotčena pravidla ochrany soukromí a osobních údajů.“
- 5) Článek 7 se zrušuje.
- 6) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Nezahájení trestního stíhání obětí nebo neukládání sankcí obětem

Členské státy v souladu se základními zásadami svého právního systému přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby příslušné vnitrostátní orgány měly pravomoc trestně stíhat oběti obchodování s lidmi nebo jim neukládat sankce za jejich účast na trestné nebo jiné protiprávní činnosti, které byly přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byly oběťmi kteréhokoli z jednání uvedených v článku 2.“

- 7) Článek 9 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článku 2, článku 3 a čl. 18a odst. 1 nebylo podmíněno ohlášením učiněným nebo trestním oznámením podaným obětí a aby se v trestním řízení mohlo pokračovat i tehdy, pokud oběť svou výpověď odvolala.“

- b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 2 a 3 byly odpovídajícím způsobem vyskoleny. Členské státy zajistí, aby osoby, útvary nebo služby, které vyšetřují a stíhají trestné činy podle článků 2 a 3, pokud jsou tyto trestné činy spáchány nebo usnadněny prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií, měly odpovídající odborné znalosti a technologické kapacity. Členské státy se vybízejí, aby v rámci donucovacích orgánů a státních zastupitelství ve vhodných případech a v souladu se svými vnitrostátními právními systémy vytvořily specializované útvary.“

- 8) Článek 10 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se návěť nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článku 2, článku 3 a čl. 18a odst. 1, které byly spáchány“;

- b) v odstavci 2 se návěť nahrazuje tímto:

„2. Členský stát informuje Komisi, pokud se rozhodne rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 2, článku 3 a čl. 18a odst. 1, které byly spáchány mimo jeho území, mimo jiné v případech, kdy:“.

- 9) Článek 11 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a přiměřenou dobu po jeho skončení byla obětem poskytnuta odborná pomoc a podpora využívající přístup zaměřený na oběť, který je genderově citlivý, citlivý ve vztahu k zdravotnímu postižení a citlivý k dětem, s cílem umožnit těmto obětem uplatňovat práva stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (*) 2012/29/EU a v této směrnici.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby ve spolupráci s příslušnými podpůrnými organizacemi byl právními a správními předpisy vytvořen jeden či více mechanismů, jejichž cílem je včas odhalit a identifikovat zjištěné a předpokládané oběti a poskytnout jim pomoc a podporu, a aby bylo určeno kontaktní místo pro přeshraniční zprostředkování služeb obětem.

Mezi úkoly referenčních mechanismů fungujících v souladu s tímto odstavcem patří alespoň:

- a) stanovení minimálních pravidel pro odhalování a včasnou identifikaci obětí, a přizpůsobení postupů takového odhalování a identifikace různým formám vykořisťování, na něž se vztahuje tato směrnice;
- b) zprostředkování co nevhodnější podpory a pomoci obětem;
- c) zavedení ujednání o spolupráci nebo protokolů s azylovými orgány s cílem zajistit, aby obětem obchodování s lidmi, které rovněž potřebují mezinárodní ochranu nebo chtějí o takovou ochranu požádat, byla poskytnuta pomoc, podpora a ochrana, přičemž se zohlední individuální situace oběti.

5. Opatření na pomoc a podporu obětem uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou prováděna na konsensuálním a informovaném základě a zahrnují alespoň takovou životní úroveň, která obětem zajistí existenci prostřednictvím takových opatření, jako je poskytování vhodného a bezpečného ubytování, včetně přístřeší a jiného vhodného provizorního ubytování, a hmotné pomoci, jakož i nezbytné lékařské péče včetně psychologické pomoci, poradenství a poskytování informací a v případě potřeby přístup k překladatelským a tlumočnickým službám.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Přístřeší a jiná vhodná provizorní ubytování uvedená v odstavci 5 jsou zajištěna v dostatečném počtu a jsou pro předpokládané a identifikované oběti obchodování s lidmi snadno dostupná. Tato přístřeší a jiná vhodná provizorní ubytování jim napomáhají k zotavování tím, že jsou zajištěny adekvátní a přiměřené životní podmínky s výhledem na návrat k nezávislému životu. Jsou rovněž vybavena tak, aby vyhovovala specifickým potřebám dětí, včetně dětských obětí.“;

d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Informace uvedené v odstavci 5 v případě potřeby zahrnují informace o lhůtě na rozmyšlenou a zotavení se podle směrnice 2004/81/ES, informace o možnosti udělení mezinárodní ochrany podle nařízení 2024/1347 (*) a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2024/1348 (**) nebo podle jiných mezinárodních nástrojů či jiných obdobných vnitrostátních pravidel.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu udělené ochrany, kterým se mění směrnice 2003/109/ES a zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11a

Oběti obchodování s lidmi, které mohou potřebovat mezinárodní ochranu

1. Členské státy zajistí doplňkovost a koordinaci mezi orgány zapojenými do boje proti obchodování s lidmi a azylovými orgány.
2. Členské státy zajistí, aby oběti obchodování s lidmi mohly uplatnit své právo požádat o mezinárodní ochranu nebo o rovnocenný vnitrostátní status, a to i v případě, že je dané oběti poskytována pomoc, podpora a ochrana jako předpokládané nebo identifikované oběti obchodování s lidmi.“

11) V článku 12 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Opatření na ochranu obětí uvedená v tomto článku se uplatňují spolu s právy stanovenými ve směrnici 2012/29/EU.“

12) V článku 13 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby postupy pro ohlášení trestného činu dle této směrnice byly bezpečné, aby byly prováděny důvěrně v souladu s vnitrostátním právem, aby byly navrženy a byly přístupné způsobem vstřícným k dětem a používaly jazyk v souladu s věkem a vyspělostí dětských obětí.“

13) V článku 14 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby po provedení individuálního posouzení konkrétní situace jednotlivých dětských obětí, při řádném zohlednění jejich názorů, potřeb a obav a v zájmu nalezení trvalého řešení situace daného dítěte, byla přijata konkrétní opatření, která mají dětským obětem obchodování s lidmi krátkodobě i dlouhodobě pomoci a podpořit je při jejich fyzickém a psychosociálním zotavování, včetně programů na podporu jejich osamostatňování a přechodu do dospělosti, aby se zabránilo tomu, že se tyto děti opětovně stanou oběťmi obchodování s lidmi. Členské státy zajistí v přiměřené době dětským obětem a dětem obětí, kterým je poskytována pomoc a podpora v souladu s článkem 11, přístup ke vzdělání podle svých vnitrostátních právních předpisů.

2. V případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, podle vnitrostátního práva nemohou z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí prosazovat nejlepší zájem dítěte nebo jej zastupovat, ustanoví členské státy opatrovníka nebo zástupce dětské oběti obchodování s lidmi, a to od okamžiku, kdy je dítě příslušnými orgány identifikováno. Členské státy zajistí, aby v případě střetu zájmů mezi opatrovníkem nebo zástupcem a dětskou obětí byl jmenován jiný opatrovník nebo zástupce.

3. Členské státy přijmou v případech, kdy je to vhodné a možné, opatření na poskytnutí pomoci a podpory určených rodině dětské oběti obchodování s lidmi, pokud se její rodina nachází na území dotyčných členských států. Ve vztahu k této rodině uplatní členské státy v případech, kdy je to vhodné a možné, zejména článek 4 směrnice 2012/29/EU.“

14) Články 17 a 18 se nahrazují tímto:

„Článek 17

Odškodnění obětí

Členské státy zajistí, aby oběti obchodování s lidmi měly přístup ke stávajícím systémům odškodnění obětí úmyslně spáchaných násilných trestných činů. Členské státy mohou v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zřídit vnitrostátní fond pro oběti nebo podobný nástroj za účelem vyplácení odškodnění obětem.

Článek 18

Prevence

1. Členské státy přijmou vhodná odrazující opatření, s ohledem na specifika nejrůznějších forem vykořisťování, zaměřená na snížení poptávky, která podporuje všechny formy vykořisťování spojené s obchodováním s lidmi; tato opatření mohou mít například podobu vzdělávání, odborné přípravy a kampaní, v případě potřeby se zvláštním zaměřením na online rozměr.

2. Členské státy, případně ve spolupráci s příslušnými organizacemi občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami, jako je soukromý sektor, přijmou vhodná, genderově citlivá a k dětem vstřícná opatření, mimo jiné s využitím internetu, například informační a osvětové kampaně, výzkumné a vzdělávací programy, zaměřené mimo jiné na podporu digitální gramotnosti a dovedností, a to s cílem zvýšit informovanost a snížit riziko toho, že se lidé, zejména děti a osoby se zdravotním postižením, stanou oběťmi obchodování s lidmi.“

15) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 18a

Trestné činy týkající se využívání služeb poskytovaných oběťmi obchodování s lidmi

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby využívání, jedná-li se o úmyslné jednání, služeb poskytovaných oběťmi některého z trestných činů uvedených v článku 2, představovalo trestný čin, pokud je daná oběť zneužívána za účelem poskytování daných služeb a osoba služby využívající ví, že osoba služby poskytující je obětí některého z trestných činů uvedených v článku 2.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy vymezené v souladu s odstavcem 1 uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce.

Článek 18b

Odborná příprava

1. Členské státy podporují nebo nabízejí pravidelnou a specializovanou odbornou přípravu odborníků, u nichž je pravděpodobné, že přijdou do styku s oběťmi nebo potenciálními oběťmi obchodování s lidmi, včetně policistů v přímém výkonu služby, soudních zaměstnanců, asistenčních a podpůrných služeb, inspektorů práce, pracovníků sociálních služeb a zdravotnických pracovníků, s cílem umožnit jim předcházet obchodování s lidmi a bojovat proti němu a zabránit sekundární viktimizaci a odhalovat oběti, identifikovat je, pomáhat jim, podporovat je a chránit. Tato odborná příprava je založena na lidských právech, využívá přístup zaměřený na oběti, který je genderově citlivý, citlivý ve vztahu k zdravotnímu postižení a citlivý k dětem.

2. Aniž jsou dotčeny nezávislost soudnictví a rozdíly v organizaci soudnictví v rámci Unie, členské státy podporují obecnou i specializovanou odbornou přípravu soudců a státních zástupců zapojených do trestního řízení, jejímž cílem je umožnit jim předcházet obchodování s lidmi a bojovat proti němu a zabránit sekundární viktimizaci a odhalovat oběti, identifikovat je, pomáhat jim, podporovat je a chránit. Tato odborná příprava je založena na lidských právech, využívá přístup zaměřený na oběti, který je genderově citlivý, citlivý ve vztahu ke zdravotnímu postižení a citlivý k dětem.“

16) Článek 19 nařízení se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Národní koordinátoři pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobné mechanismy a nezávislé subjekty

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k ustavení národních koordinátorů pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobných mechanismů a k poskytnutí odpovídajících zdrojů nezbytných k účinnému výkonu jejich funkcí. Národní koordinátor pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobný mechanismus spolupracuje s příslušnými vnitrostátními, regionálními a místními orgány a agenturami, zejména s donucovacími orgány, národními referenčními mechanismy a s příslušnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti.

2. Mezi úkoly národních koordinátorů pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobných mechanismů patří posuzování trendů v oblasti obchodování s lidmi, měření výsledků opatření pro boj proti němu, včetně shromažďování statistických údajů v úzké spolupráci s příslušnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti, a podávání zpráv.

Úkoly národních koordinátorů pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobných mechanismů mohou rovněž zahrnovat:

- a) vypracování pohotovostních plánů reakce s cílem předcházet hrozbě obchodování s lidmi v případě závažných mimořádných událostí;
- b) podporu, koordinaci a případně financování programů boje proti obchodování s lidmi.

3. Členské státy mohou rovněž zřídit nezávislé subjekty, jejichž úlohou může být i monitorování provádění a dopadu opatření proti obchodování s lidmi, předkládání zpráv o záležitostech, které vyžadují zvláštní pozornost příslušných vnitrostátních orgánů, a posuzování hlavních příčin a trendů v obchodování s lidmi. Je-li takový nezávislý subjekt zřízen, mohou mu členské státy přidělit jeden nebo více úkolů uvedených v odstavci 2.“

17) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 19a

Shromažďování údajů a statistické údaje

1. Členské státy zajistí zavedení systému pro záznam, vypracovávání a poskytování anonymizovaných statistických údajů za účelem monitorování účinnosti svých systémů pro boj proti trestným činům uvedeným v této směrnici.

2. Statistické údaje uvedené v prvním odstavci zahrnují přinejmenším údaje dostupné na ústřední úrovni o:

- a) počtu registrovaných identifikovaných a předpokládaných obětí trestných činů uvedených v článku 2 rozčleněné podle registrující organizace, pohlaví, věkových skupin (dítě/dospělý), občanství a formy vykořisťování, a to v souladu s vnitrostátním právem a postupy;

- b) počtu osob podezřelých z trestných činů uvedených v článku 2 rozčleněné podle pohlaví, věkových skupin (dítě/dospělý), občanství a formy vykořisťování;
 - c) počtu osob trestně stíhaných za trestné činy uvedené v článku 2 rozčleněné podle pohlaví, věkových skupin (dítě/dospělý), občanství, formy vykořisťování a povahy konečného rozhodnutí o trestním stíhání;
 - d) počtu rozhodnutí o trestním stíhání (tedy obvinění z trestných činů uvedených v článku 2, obvinění z jiných trestných činů, rozhodnutí o nestíhání, jiné);
 - e) počtu osob odsouzených za trestné činy uvedené v článku 2 rozčleněné podle pohlaví, věkových skupin (dítě/dospělý) a občanství;
 - f) počtu soudních rozsudků (tedy zproštění obžaloby, odsouzení, jiné) za trestné činy uvedené v článku 2;
 - g) počtu podezřelých osob, osob stíhaných a odsouzených za trestné činy uvedené v čl. 18a odst. 1 rozčleněné podle pohlaví a věkových skupin (dítě/dospělý).
3. Členské státy každoročně v zásadě do 30. září, a není-li to možné, nejpozději do 31. prosince předají Komisi statistické údaje uvedené v odstavci 2 za předchozí rok.

Článek 19b

Národní akční plán boje proti obchodování s lidmi

1. Členské státy přijmou do 15. července 2028 své národní akční plány boje proti obchodování s lidmi vypracované a provedené po konzultaci s národními koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi nebo obdobnými mechanismy podle článku 19, nezávislémi orgány a příslušnými zúčastněnými stranami působícími v oblasti předcházení obchodování s lidmi a boje proti němu. Členské státy zajistí, aby tyto národní akční plány boje proti obchodování s lidmi byly přezkoumávány a aktualizovány, a to v pravidelných intervalech ne delších než pět let.

2. Národní akční plány boje proti obchodování s lidmi mohou zahrnovat tyto prvky:

- a) cíle, priority a opatření k řešení problému obchodování s lidmi pro všechny formy vykořisťování, včetně zvláštních opatření pro dětské oběti;
- b) preventivní opatření, jako je vzdělávání, osvětové kampaně a odborná příprava, a případně preventivní opatření jakožto součást reakce na rizika obchodování s lidmi způsobená humanitárními krizemi;
- c) opatření k posílení boje proti obchodování s lidmi, včetně zlepšení vyšetřování a stíhání případů obchodování s lidmi, a k zlepšení přeshraniční spolupráce;
- d) opatření na posílení včasné identifikace obětí obchodování s lidmi a pomoci těmto obětem a jejich podpory a ochrany;
- e) postupy pro pravidelné monitorování a hodnocení provádění národních akčních plánů boje proti obchodování s lidmi.

3. Členské státy oznámí své národní akční plány boje proti obchodování s lidmi a jejich aktualizace Komisi do tří měsíců od jejich přijetí.

4. Národní akční plány boje proti obchodování s lidmi jsou veřejně přístupné.“

18) Článek 20 nařízení se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Koordinace strategie Unie proti obchodování s lidmi

1. S cílem přispět ke koordinované a konsolidované strategii Unie proti obchodování s lidmi členské státy usnadní činnost koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi. Členské státy předávají koordinátorovi EU pro boj proti obchodování s lidmi alespoň informace uvedené v článku 19.

2. V zájmu zajištění soudržného a komplexního přístupu zajistí koordinátor EU pro boj proti obchodování s lidmi koordinaci s národními koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi nebo s obdobnými mechanismy, nezávislémi subjekty, agenturami Unie a s příslušnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti, a to i pro účely příspěvku koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi k podávání zpráv o pokroku dosaženém v boji proti obchodování s lidmi, které Komise podává každé dva roky.“

19) V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Komise předloží do 15. července 2030 Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí a dopad těchto opatření.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. července 2026. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 13. června 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB